

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (piektā palāta)

2020. gada 2. aprīlī *

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Intelektuālais īpašums – Autortiesības un blakustiesības – Direktīva 2001/29/EK – 3. panta 1. punkts – Direktīva 2006/115/EK – 8. panta 2. punkts – Jēdziens “izziņošana sabiedrībai” – Tādu transportlīdzekļu nomas uzņēmums, kuru katrā standarta aprīkojumā ir radio

Lietā C-753/18

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Högsta domstolen* (Augstākā tiesa, Zviedrija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2018. gada 15. novembrī un kas Tiesā reģistrēts 2018. gada 30. novembrī, tiesvedībā

Föreningen Svenska Tonsättares Internationella Musikbyrå u.p.a. (Stim),

Svenska artisters och musikers intresseorganisation ek. för. (SAMI)

pret

Fleetmanager Sweden AB,

Nordisk Biluthyrning AB,

TIESA (piektā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs J. Regans [*E. Regan*], tiesneši I. Jarukaitis [*I. Jarukaitis*], E. Juhász [*E. Juhász*], M. Ilešičs [*M. Ilešič*] (referents) un K. Likurģs [*C. Lycourģos*],

ģenerāladvokāts: M. Špunars [*M. Szpunar*],

sekretārs: S. Stremholma [*C. Strömholm*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2019. gada 6. novembra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- *Föreningen Svenska Tonsättares Internationella Musikbyrå u.p.a. (Stim)* un *Svenska artisters och musikers intresseorganisation ek. för. (SAMI)*, ko pārstāv *P. Sande* un *D. Eklöf*, advokater,
- *Fleetmanager Sweden AB* vārdā – *S. Hallbäck*, *S. Wendén*, *J. Åberg* un *U. Dahlberg*, advokater,
- *Nordisk Biluthyrning AB* vārdā – *J. Åberg*, *C. Nothnagel* un *M. Bruder*, advokater,

* Tiesvedības valoda – zviedru.

– Eiropas Komisijas vārdā – *K. Simonsson*, kā arī *J. Samnadda*, *E. Ljung Rasmussen* un *G. Tolstoy*,
pārstāves,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2020. gada 15. janvāra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/29/EK (2001. gada 22. maijs) par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā (OV 2001, L 167, 10. lpp.) 3. panta 1. punkta interpretāciju, kā arī par Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2006/115/EK (2006. gada 12. decembris) par nomas tiesībām un patapinājuma tiesībām, un dažām blakustiesībām intelektuālā īpašuma jomā (OV 2006, L 376, 28. lpp.) 8. panta 2. punkta interpretāciju.
- 2 Šis lūgums radās tiesvedībā starp *Föreningen Svenska Tonsättares Internationella Musikbyrå u.p.a.* (*Stim*) (Zviedrijas Komponistu un to mūzikas izdevēju autortiesību pārvaldības organizācija) un *Fleetmanager Sweden AB* (turpmāk tekstā – “*Fleetmanager*”), kā arī *Svenska artisters och musikers intresseorganisation ek. för. (SAMI)* (Zviedrijas Mūziķu un mākslinieku blakustiesību pārvaldījuma organizācija) un *Nordisk Biluthyrning AB* (turpmāk tekstā – “*NB*”) saistībā ar to, kā no autortiesību viedokļa kvalificēt ar radiouztvērēju aprīkotu transportlīdzekļu nomu.

Atbilstošās tiesību normas

Starptautiskās tiesības

- 3 Pasaules Intelektuālā īpašuma organizācija (*WIPO*) Ženēvā 1996. gada 20. decembrī pieņēma *WIPO* Līgumu par autortiesībām (turpmāk tekstā – “*LA*”), kas Eiropas Kopienas vārdā apstiprināts ar Padomes Lēmumu 2000/278/EK (2000. gada 16. marts) (OV 2000, L 89, 6. lpp.) un attiecībā uz Eiropas Savienību stājies spēkā 2010. gada 14. martā (OV 2010, L 32, 1. lpp.).
- 4 *LA* 8. pantā ar nosaukumu “Tiesības uz izziņošanas sabiedrībai” ir noteikts:
“Nepārkāpjot Bernes konvencijas [11. panta 1. punkta ii) apakšpunkta, 11.*bis* panta 1. punkta i) un ii) apakšpunkta, 11.*ter* panta 1. punkta ii) apakšpunkta, 14. panta 1. punkta ii) apakšpunkta un 14.*bis* panta 1. punkta] noteikumus, literāro un mākslas darbu autoriem ir ekskluzīvas tiesības atļaut savu darbu izziņošanu sabiedrībai, izmantojot vai neizmantojot vadus, kā arī padarīt šos darbus pieejamus sabiedrībai tādā veidā, ka sabiedrības locekļi var tos izmantot jebkurā vietā un laikā pēc katra individuālas izvēles.”
- 5 Kopīgus paziņojumus par *WIPO* līgumu 1996. gada 20. decembrī pieņēma diplomātiskā konference.
- 6 Kopīgais paziņojums attiecībā uz minētā līguma 8. pantu ir formulēts šādi:
“Tikai materiālo iespēju nodrošināšana, veicot atklātu raidījumu vai dodot iespēju to darīt, neatbilst raidījumam šā līguma vai Bernes konvencijas nozīmē. [..]”

Savienības tiesības

Direktīva 2001/29

- 7 Direktīvas 2001/29 27. apsvēruma ir formulēts šādi:

“Tikai materiālo iespēju nodrošināšana, dodot iespēju veikt izziņošanu vai to veicot, pati neveido izziņošanu šīs direktīvas nozīmē.”

- 8 Šīs direktīvas 3. pantā “Tiesības uz darbu izziņošanu un tiesības uz cita tiesību objekta publiskošanu” ir noteikts:

“1. Dalībvalstis autoriem piešķir ekskluzīvas tiesības atļaut vai aizliegt savu darbu izziņošanu, izmantojot vadus vai neizmantojot tos, tajā skaitā savu darbu publiskošanu tā, lai sabiedrības locekļi tiem var piekļūt no pašu izvēlētas vietas pašu izvēlētā laikā.

[..]

3. Direktīvas 1. un 2. punktā minētās tiesības neizbeidzas līdz ar šajā pantā minēto izziņošanu vai publiskošanu.”

Direktīva 2006/115

- 9 Direktīvas 2006/115 8. panta “Raidīšana un publiskošana” 2. punktā ir paredzēts:

“Dalībvalstis paredz tiesības, kas nodrošina to, ka vienreizēju taisnīgu atlīdzību maksā lietotāji, ja komerciālos nolūkos publicētas fonogrammas vai šādu fonogrammu reprodukcijas izmanto raidīšanai bez vadiem vai publiskošanai, un lai nodrošinātu to, ka šo atlīdzību savā starpā sadala attiecīgi izpildītāji un fonogrammu producenti. Ja nav noslēgts nolīgums starp izpildītājiem un skaņu ierakstu producentiem, dalībvalstis var izstrādāt noteikumus par to, kā šo atlīdzību sadalīt viņu starpā.”

Zviedrijas tiesības

- 10 Ar *upphovrättslagen (1960:279)* (Autortiesību likums (1960:279), turpmāk tekstā – “1960. gada likums”) Zviedrijas tiesībās tika transponēta Direktīva 2001/29. Šī likuma 2. pantā ir noregulētas autora ekskluzīvās tiesības izgatavot sava darba reprodukcijas un tās publiskot pēc tam, kad darbs ir “izziņots” sabiedrībā (trešās daļas 1. punkts) vai ja darbs izpildīts sabiedrībai (trešās daļas 2. punkts).
- 11 1960. gada likuma 45. un 46. pantā ir ietvertas tiesību normas par izpildītājmākslinieku un producentu blakustiesībām attiecībā uz skaņu ierakstiem un videoierakstiem.
- 12 Saskaņā ar šī likuma 47. pantu, ar ko īsteno Direktīvas 2006/115 8. panta 2. punktu, skaņu ierakstus var izpildīt vai izziņot sabiedrībai, izņemot gadījumu, kad šī izziņošana sabiedrībai norisinās tā, ka sabiedrības locekļi skaņu ierakstiem var piekļūt no pašu izvēlētas vietas pašu izvēlētā laikā. Šādas izmantošanas gadījumā producentam vai izpildītājmāksliniekam, kura izpildījums tiek izziņots, ir tiesības saņemt atlīdzību.

Pamatlietas un prejudiciālie jautājumi

- 13 *Fleetmanager* un *NB* ir Zviedrijā dibināti transportlīdzekļu nomas uzņēmumi. Tie – tieši vai ar starpniekiem – piedāvā nomāt ar radiouztvērēju aprīkotas transportlīdzekļus uz laiku, kurš nepārsniedz 29 dienas, kas saskaņā ar valsts tiesībām tiek uzskatīts par īstermiņa nomu.
- 14 Strīdā *Stim* pret *Fleetmanager*, ko izskata *tingsrätt* (Pirmās instances tiesa, Zviedrija), *Stim* pieprasīja piespriest šim uzņēmumam samaksāt 369 450 Zviedrijas kronu (SEK) (aptuveni 34 500 EUR), pieskaitot procentus, autortiesību pārkāpuma dēļ. *Stim* apgalvo, ka *Fleetmanager*, trešo personu, proti, transportlīdzekļu nomas uzņēmumu, rīcībā nododams ar radiouztvērēju aprīkotas transportlīdzekļus, kas paredzēti īslaicīgai noma fiziskām personām, ir līdzvainīgs šo uzņēmumu pieļautajos autortiesību pārkāpumos, kuri bez atļaujas šādi rīkoties ir publikas rīcībā nodevuši muzikālus darbus.
- 15 Pirmās instances tiesa uzskatīja, ka ar radiouztvērēju aprīkotu transportlīdzekļu noma nozīmējot muzikālu darbu “izziņošanu sabiedrībai” 1960. gada likuma izpratnē un ka ir pamats samaksāt atlīdzību šo darbu autoriem. Tomēr tā arī konstatēja, ka *Fleetmanager* nav piedalījies šajos autortiesību pārkāpumos, tādēļ *Stim* prasība tika noraidīta. Šis spriedums tika apstiprināts apelācijas instancē. *Stim* iesniedza kasācijas sūdzību *Högsta domstolen* (Augstākā tiesa, Zviedrija) par apelācijas instances spriedumu.
- 16 Strīdā *SAMI* pret *NB* otrā minētā vērsās *Patent- och marknadsdomstolen* (Patentu un komerclietu tiesa, Zviedrija), prasot, lai tiesa konstatē, ka uzņēmumam nav pienākuma maksāt atlīdzību *SAMI* par skaņu ierakstu izmantošanu laikposmā no 2015. gada 1. janvāra līdz 2016. gada 31. decembrim tādēļ, ka transportlīdzekļi, ko uzņēmums iznomā privātpersonām un korporatīviem klientiem, ir aprīkoti ar radiouztvērēju un kompaktdisku atskaņotāju.
- 17 Iesniedzējtiesa uzskatīja, ka 1960. gada likums ir jāinterpretē atbilstīgi Direktīvai 2001/29 un ka saskaņā ar Tiesas judikatūru Direktīvas 2006/115 8. panta 2. punktā minētā fonogramma atbilstot “izziņošanai” Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punkta izpratnē. Tā arī konstatēja, ka, darot pieejamus radiouztvērējus nomas transportlīdzekļos, *NB* padarīja skaņu ierakstus dzirdamus minēto transportlīdzekļu nomniekiem un šī iemesla dēļ tas ir uzskatāms par šādu “izziņošanu”. Šī tiesa arī uzskatīja, ka ir izpildīti arī citi “izziņošanas sabiedrībai” kritēriji. Tādēļ tā nosprieda, ka *NB* ir jāsamaksā *SAMI* atlīdzība, un noraidīja *NB* prasījumus. Šo spriedumu apelācijas tiesvedībā apstiprināja *Svea hovrätt, Patent- och marknadsöverdomstolen* (Sveas apelācijas tiesa, Patentu un komerclietu apelācijas tiesa, Zviedrija). *SAMI* iesniedza kasācijas sūdzību *Högsta domstolen* (Augstākā tiesa) par apelācijas instances spriedumu.
- 18 Šādos apstākļos *Högsta domstolen* (Augstākā tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:
- “1) Vai transportlīdzekļu ar standartā aprīkotu radiouztvērēju noma nozīmē to, ka persona, kas iznomā transportlīdzekļus, ir lietotājs, kurš veic “izziņošanu sabiedrībai” Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punkta un Direktīvas 2006/115 8. panta 2. punkta izpratnē?
- 2) Vai ir nozīme – un, ja ir, tad kāda – tam, cik bieži un cik ilgi transportlīdzekļi ir tikuši iznomāti?”

Par lūgumu atkārtoti uzsākt tiesvedības mutvārdu daļu

- 19 Pēc ģenerāladvokāta secinājumu sniegšanas *Stim* un *SAMI* ar atsevišķu 2020. gada 6. februārī Tiesas kancelejā iesniegtu dokumentu lūdza, lai tiktu izdots rīkojums atkārtoti sākt tiesvedības mutvārdu daļu.

- 20 Šī lūguma pamatojumā tās norāda – kā tas izrietot no ģenerālvokāta secinājumu 39., 52. un 53. punkta – uz dažiem elementiem, kas būtībā ir saistīti ar izšķiršanu starp privāto un publisko jomu, lai noteiktu, vai runa ir par “izziņošanu sabiedrībai”. Šī iemesla dēļ Tiesai var nebūt pienācīgi informēta.
- 21 Jāatgādina, ka saskaņā ar LESD 252. panta otro daļu ģenerālvokāts, ievērojot pilnīgu objektivitāti un neatkarību, atklātā tiesas sēdē sniedz pamatotus secinājumus lietās, kurās saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas statūtiem ir vajadzīga ģenerālvokāta piedalīšanās. Tiesai nav saistoši nedz šie secinājumi, nedz pamatojums, ar kādu ģenerālvokāts tos izdara (spriedums, 2020. gada 30. janvāris, *Köln-Aktienfonds Deka*, C-156/17, EU:C:2020:51, 31. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 22 No pastāvīgās judikatūras arī izriet, ka Tiesa pēc savas ierosmes vai pēc ģenerālvokāta ieteikuma, vai arī pēc lietas dalībnieku lūguma var izdot rīkojumu par mutvārdu procesa atkārtotu sākšanu atbilstoši tās Reglamenta 83. pantam, ja tā uzskata, ka tā nav pietiekami informēta vai ka lieta ir jāizskata, pamatojoties uz argumentu, ko lietas dalībnieki nav apsprieduši. Savukārt Eiropas Savienības Tiesas statūtos un Reglamentā lietas dalībniekiem nav paredzēta iespēja iesniegt apsvērumus par ģenerālvokāta sniegtajiem secinājumiem (spriedums, 2020. gada 30. janvāris, *Köln-Aktienfonds Deka*, C-156/17, EU:C:2020:51, 32. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 23 Šajā gadījumā *Stim* un *SAMI* lūgums par mutvārdu procesa atkārtotu sākšanu ir vērsts uz to, lai atbildētu uz ģenerālvokāta secinājumos izdarītajiem secinājumiem.
- 24 Turklāt Tiesa, uzklusējusi ģenerālvokātu, uzskata, ka šajā gadījumā tai ir visa vajadzīgā informācija, lai atbildētu uz iesniedzējtiesas uzdotajiem jautājumiem, un ka visus argumentus, kas nepieciešami nolēmuma pieņemšanai attiecīgajā lietā, lietas dalībnieki ir apsprieduši.
- 25 Šādos apstākļos nav jāizdod rīkojums par tiesvedības mutvārdu daļas atkārtotu sākšanu.

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājumu

- 26 Ar pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punkts un Direktīvas 2006/115 8. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šo tiesību normu izpratnē ar radiouztvērēju aprīkotu transportlīdzekļu nomā neietilpst izziņošana sabiedrībai.
- 27 Šis jautājums tiesvedībā ir aktuāls, pirmkārt, saistībā ar to, vai runa ir par neatļautu skaņdarbu izziņošanu Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punkta izpratnē, ko ir pieļāvuši ar radiouztvērēju aprīkotu transportlīdzekļu nomas uzņēmumi, kā arī, otrkārt, par autortiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas, kas pārvalda izpildītājmākslinieku blakustiesības, iespēju pieprasīt taisnīgu atlīdzību šiem uzņēmumiem, ja šo transportlīdzekļu noma sev līdzī nes arī publiskošanu Direktīvas 2006/115 8. panta 2. punkta izpratnē.
- 28 Jāatgādina, ka saskaņā ar Tiesas judikatūru, tā kā Savienības likumdevējs ir gribējis paust vienu un to pašu, abās iepriekšminētajās tiesību normās izmantotais vārds “publiskošana” [vai arī “izziņošana sabiedrībai”] ir jāinterpretē vienādi (šajā ziņā skat. spriedumu, 2012. gada 15. marts, *Phonographic Performance (Ireland)*, C-162/10, EU:C:2012:141, 49. un 50. punkts, kā arī 2017. gada 16. februāris, *Verwertungsgesellschaft Rundfunk*, C-641/15, EU:C:2017:131, 19. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 29 Tāpat minētie jēdzieni ir jāinterpretē, ņemot vērā līdzvērtīgus jēdzienus, kas ir ietverti starptautiskajās konvencijās, un tas ir jādara tādējādi, lai tie būtu savstarpēji saderīgi, ievērojot arī kontekstu, kādā šie jēdzieni iederas, un mērķi, kas ir izvirzīts attiecīgajos intelektuālā īpašuma konvenciju noteikumos (šajā

ziņā skat. spriedumus, 2011. gada 4. oktobris, *Football Association Premier League u.c.*, no C-403/08 līdz C-429/08, EU:C:2011:631, 189. punkts, kā arī 2012. gada 15. marts, *SCF*, C-135/10, EU:C:2012:140, 51.–56. punkts).

- 30 Saskaņā ar pastāvīgo Tiesas judikatūru jēdziens “izziņošana sabiedrībai” apvieno divus kumulatīvus elementus, proti, darba “izziņošanu” un tā izziņošanu “sabiedrībai” (spriedumi, 2017. gada 16. marts, *AKM*, C-138/16, EU:C:2017:218, 22. punkts; 2018. gada 7. augusts, *Renckhoff*, C-161/17, EU:C:2018:634, 19. punkts un tajā minētā judikatūra, kā arī 2019. gada 19. decembris, *Nederlands Uitgeversverbond un Groep Algemene Uitgevers*, C-263/18, EU:C:2019:1111, 61. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 31 Lai noteiktu, vai ar radiouztvērēju aprīkotu transportlīdzekļu noma ir arī izziņošanas darbība Direktīvu 2001/29 un 2006/115 izpratnē, ir jāveic individuāls vērtējums, ņemot vērā vairākus papildkritērijus, kas nav autonomi, bet ir savstarpēji saistīti. Šie kritēriji arī ir jāpiemēro gan individuāli, gan arī savstarpējā mijiedarbībā, jo šie kritēriji dažādās konkrētās situācijās var būt ar ļoti mainīgu intensitāti (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 14. jūnijs, *Stichting Brein*, C-610/15, EU:C:2017:456, 25. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 32 Šo kritēriju vidū Tiesa vairākkārt ir uzsvērusi būtisko lomu, kas ir lietotājam, un tā iejaukšanās apzināto raksturu. Proti, šis lietotājs “izziņo”, kad, pilnībā apzinoties savas rīcības sekas, viņš saviem klientiem dod piekļuvi aizsargātam darbam, un it īpaši tad, kad bez šādas iejaukšanās tā klienti principā nevarētu izmantot izplatīto darbu (skat. it īpaši spriedumus, 2012. gada 15. marts, *SCF*, C-135/10, EU:C:2012:140, 82. punkts un tajā minētā judikatūra; 2012. gada 15. marts, *Phonographic Performance (Ireland)*, C-162/10, EU:C:2012:141, 31. punkts, kā arī 2017. gada 14. jūnijs, *Stichting Brein*, C-610/15, EU:C:2017:456, 26. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 33 Taču no Direktīvas 2001/29 27. apsvēruma, kurā būtībā ir pārņemta kopējā nostāja par LA 8. pantu, izriet, ka “tikai materiālo iespēju nodrošināšana, dodot iespēju veikt izziņošanu vai to veicot, pati neveido izziņošanu šīs direktīvas nozīmē”.
- 34 Šādi tas ir attiecībā uz nomas transportlīdzekli ierīkotu radiouztvērēju, kurš bez uzņēmuma papildu iejaukšanās ļauj uztvert virszemes apraidi, kas ir pieejama zonā, kurā transportlīdzeklis atrodas, – kā to savu secinājumu 32. punktā ir norādījis ģenerāladvokāts.
- 35 Iepriekšējā punktā minētā piegāde atšķiras no izziņošanas darbībām, ar kurām pakalpojumu sniedzēji saviem klientiem apzināti pārraida aizsargātos darbus, izplatot signālu ar uztvērējiem, kurus tie ir ierīkojuši savās telpās (spriedums, 2016. gada 31. maijs, *Reha Training*, C-117/15, EU:C:2016:379, 47. un 54. punkts, kā arī tajos minētā judikatūra).
- 36 Tādējādi jākonstatē, ka, publikas rīcībā nododot ar radiouztvērēju aprīkotus transportlīdzekļus, transportlīdzekļu nomas uzņēmumi neveic aizsargātu darbu “izziņošanu”.
- 37 Šo interpretāciju neatspēko arguments, saskaņā ar kuru transportlīdzekļu nomas uzņēmumi savu klientu rīcībā nodod telpas, kuras *Stim* un *SAMI* uzskata par “publiskām”, proti, nomas transportlīdzekļu pasažieru salonus, kuros ar šajos transportlīdzekļos ierīkotajiem radiouztvērējiem ir iespējams klausīties aizsargātos skaņdarbus. Faktiski šādas telpas nodošana rīcībā – gluži tāpat kā pašu radiouztvērēju pieejamība – nav izziņošanas darbība. No Tiesas judikatūras arī izriet, ka nav nozīmes tās vietas privātajam vai publiskajam kritērijam, kurā notiek izziņošana (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2006. gada 7. decembris, *SGAE*, C-306/05, EU:C:2006:764, 50. punkts).
- 38 Šajos apstākļos nav jāizvērtē, vai šādas pieejamības nodrošināšana ir jāuzskata par izziņošanu “sabiedrībai”.

- 39 Ņemot vērā visus iepriekš izklāstītos apsvērumus, uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punkts un Direktīvas 2006/115 8. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šo tiesību normu izpratnē ar radiouztvērēju aprīkotu transportlīdzekļu nomā neietilpst izziņošana sabiedrībai.

Par otro jautājumu

- 40 Ņemot vērā atbildi uz pirmo jautājumu, uz otro uzdoto jautājumu nav jāatbild.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 41 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (piektā palāta) nospriež:

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/29/EK (2001. gada 22. maijs) par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā 3. panta 1. punkts, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2006/115/EK (2006. gada 12. decembris) par nomas tiesībām un patapinājuma tiesībām, un dažām blakustiesībām intelektuālā īpašuma jomā 8. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šo tiesību normu izpratnē ar radiouztvērēju aprīkotu transportlīdzekļu nomā neietilpst izziņošana sabiedrībai.

[Paraksti]